

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Ing. J. L.**, bytom Š., právne zast. JUDr. M. B., advokátkou, N., Ž., proti odporcovi: **Obec Š.**, právne zast. JUDr. Š. B., advokátom, U., 010 15 Ž., **o zaplatenie 38 526,33 Eur (1 160 644,23 Sk) s príslušenstvom**, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 30Cb/404/1995-360 zo dňa 12. novembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 30Cb/404/1995-360 zo dňa 12. novembra 2008 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd priznal znalkyni Ing. I.S., V., X. znalečné vo výške 43 620 Sk. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že znalkyňu z odboru ekonómia a manažment, odvetvia účtovníctvo a daňovníctvo konajúci súd ustanovil vypracovať znalecký posudok. Znalkyňa si vyšpecifikovala a vyúčtovala náklady za vypracovanie znaleckého posudku celkom vo výške 75 220 Sk (2 496,85 Eur). Z toho za preštudovanie spisu 11 200 Sk za 28 hodín štúdia so 400 Sk hodinovou sadzbou, súd však považoval za primeraný čas, ktorý znalkyňa mohla stráviť s preštudovaním spisu na 5 hodín, teda vyčíslenú sumu krátil na 2 000 Sk. Ďalej si znalkyňa vyúčtovala hodinovú odmenu za spracovanie dokumentácie na celkom na 80 hodín práce, ktorú vyčísliła na 32 000 Sk. Konajúci súd pokladal za primeraný čas na spracovanie takejto dokumentácie v rozsahu 40 hodín, teda v tejto časti priznal 16 000 Sk. Na vypracovanie znaleckého posudku si znalkyňa uplatňovala 62 hodín práce s vyčíslením na 24 800 Sk, súd však uznal za účelné využitie času na daný úkon v rozsahu 45 hodín, teda 18 000 Sk. V časti vyúčtovania hodinovej odmeny za miestne

šetrenie za 6 hodín, teda vo výške 2 400 Sk súd v tejto výške priznal náhradu. Tiež náhradu hotových výdavkov a paušálnu odmenu znalkyni priznal v uplatnenej výške.

Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie znalkyňa v zákonom stanovenej lehote podľa ust. § 204 ods. 1 O. s. p. Uviedla, že znalecký posudok č. 5/2008 v predmetnej obchodnoprávnej veci vypracovala na základe podkladov predložených zo strany súdu, ktoré vôbec neboli postačujúce na zodpovedanie položených otázok. Preto intenzívne a opakovane komunikovala s oboma stranami, ktoré jej podklady predkladali. Tvrdí, že počet hodín, ktoré strávila pri práci na znaleckom posudku je správne uvedený s plnou vážnosťou. Svojím odvolaním vyjadrila nesúhlas s rozhodnutím súdu o krátení znalečného. Trvá na tom, že i keď súd potvrdí napadnuté uznesenie, potom však z dôvodu zníženia hodinovej sadzby a určite nie z dôvodu menšieho hodinového rozsahu, nakoľko v predmetnej veci jej znalecká činnosť a zisťovanie bolo časovo mimoriadne náročné.

K podanému odvolaniu sa vyjadril navrhovateľ, ktorý uviedol, že považuje rozhodnutie prvostupňového súdu za vecne a právne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania, a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplňuje ďalšie dôvody.

Predmetom odvolacieho preskúmania je rozhodnutie o priznaní znalečného, resp. výška náhrady hotových výdavkov a odmeny znalca.

Podľa ust. § 127 ods. 3 O. s. p., účastníkovi, prípadne i niekomu inému, môže súd uložiť, aby sa ustanovil k znalcovi, predložil mu potrebné predmety, podal mu potrebné vysvetlenia, podrobil sa lekárskeму vyšetreniu, prípadne krvnej skúške, alebo, aby niečo vykonal, alebo znášal, ak je to na podanie znaleckého posudku potrebné.

Zmyslom znaleckého dokazovania je ozrejenie skutkových okolností, na ktorých posúdenie treba odborné znalosti a skúsenosti potrebné pre právne posúdenie veci. Z uvedeného zákonného textu vyplýva, že, ak znalec predpokladal vypracovanie znaleckého posudku so značným nárastom nákladov, či už pre zložitosť, alebo časovú náročnosť, mohol

a mal právo požiadať súd o spoluprácu v zmysle ust. § 127 ods. 3 O. s. p., hoci i ustanovením účastníka k znalcovi, alebo predložením potrebných predmetov, či vysvetlení.

Podľa ust. § 139 ods. 2 O. s. p., ak bol podaný znalecký posudok, vzniká právo na náhradu hotových výdavkov, náhradu za stratu času a na odmenu. Osobitný zákon ustanovuje, komu sa znalečné vypláca.

V rámci zásady hospodárnosti súdneho konania, ktorého súčasťou sú i náhrady výdavkov a odmeny znalca, je znalec povinný dbať na to, aby súdne konanie nebolo zbytočne zaťažované neadekvátnymi výdavkami. Od znalca sa vyžaduje určitá profesionalita, samozrejme, čo sa týka vedomostí a skúseností, ale určite aj v súvislosti s hospodárnosťou predkladania znaleckého posudku ako dôkazného prostriedku. Preto pri stanovení výšky náhrady hotových výdavkov, náhrady za stratu času a odmeny znalcovi je potrebné vychádzať nielen z hľadiska odbornosti potrebnej k vypracovaniu znaleckého posudku, resp. k vykonaniu jednotlivých úkonov, ale aj z množstva účelne vynaloženej práce.

Prvostupňový súd sa náležite venoval odôvodneniu krátenia znalečného a s týmito závermi sa odvolací súd plne stotožnil. Postup prvostupňového súdu bol v súlade s vyhláškou MS SR č. 491/2004 Z. z. o odmenách, náhradách výdavkov a náhradách za stratu času pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd podľa ust. § 219 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne.

P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 16. decembra 2009

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M. B.